

מסכת נדה

פרק י

א. תינוקת שלא הגיע זמנה לראות ונפת, בית שמאו אומרים, נותנין לה ארבעה לילות. ובית היל אומרים, עד שתהיה המבה. הגיע זמנה לראות ונפת, בית שמאו אומרים, נותנין לה לילה הראשון. ובית היל אומרים, עד מוצאי שבת, ארבעה לילות. ראתה ועודה בבית אביה, בית שמאו אומרים, נותנין לה בעילת מצוה. ובית היל אומרים, כל הלילה כללה:

ב. נדה שבדקה עצמה يوم שביעי שחרית ומצעתה טהורה, ובין הטעמשות לא הפרישה, ולאחר ימים בדקה ומצעתה טמאה, הרי היא בחזקת טהרה. בדקה עצמה ביום השביעי בשחרית ומצעתה טמאה, ובין הטעמשות לא הפרישה, ולאחר זמן בדקה ומצעתה טהורה, הרי זו בחזקת טמאה, ומתמאה מעט לעת ומפקידה לפקידה. ואם יש לה וסת, דיה שעתה. רבבי יהודה אומר, כל שלא הפרישה בטהרה מן המנחה ולמעלה, הרי זו בחזקת טמאה. וחכמים אומרים, אפילו בשגגה לנתקה בדקה ומצעתה טהורה, ובין

השיטות לא הפרישה, ולאחר זמן בדקה ומצאה טמאה, הרי זו

בחזקת טהרה:

ג. חזב והזבה שבדקו עצמן ביום ראשון ומצאו טהור, וביום השבעי ומצאו טהור, ושאר ימים שבינתיים לא בדקו, רבוי אליעזר אומר, הרי הם בחזקת טהרה. רבוי יהושע אומר, אין להם אלא יום ראשון ויום שבעי בלבד. רבוי עקיבא אומר, אין להם אלא יום שבעי בלבד:

ד. חזב והזבה והגבלה והמלצת והמצו שמתו, מטמאין במשא עד שימוק הבשר. נברי שמת, טהור מלטמא במשא. בית שמאי אומרים, כל הנשים מתחת נחות. בבית הלל אומרים, אין נדה אלא שמטה נדה:

ה. האשה שמטה ויצא ממנה רבייתך דם, מטמאה משום כתם, ומטמאה באחלה. רבוי יהודא אומר, אינה מטמאה משום כתם, מפני שנעקרו מפשטה. ומזה רבוי יהודא ביוושבת על משבר ומטה ויצא ממנה רבייתך דם, שהיא מטמאה משום כתם. אמר רב יוסף, לפקה אינה מטמאה באחלה:

ו. בראשונה היו אומרים, היושבת על דם טהר, כייתה מעלה מים לפשת. חזרו לומר, הרי היא כמוגע טמא מות לקדושים, כדבורי בית

הילל. בית שמאלי אומרים, אף כתםא מות:

ז. ומודים שהיא אוכלת במעשר, וקוצה לה חלה, ומקפת וקוראה לה שם. ואם נפל מירקה ומדם טהרה על ככר של תרומה, שהוא טהור. בית שמאלי אומרים, צריכה טבילה באחרונה. ובית הלל אומרים, איןנה צריכה טבילה באחרונה:

ח. הרואה يوم אחד עשר וטבלה לערב ושמשה, בית שמאלי אומרים, מטהין משכ卜 ומושב, וחיבין בקרבו. ובית הלל אומרים, פטורין מן הקרבן. טבלה ביום של אחריו ושמשה את ביתה ואחר כה ראתה, בית שמאלי אומרים, מטהין משכ卜 ומושב ופטורים מן הקרבן. ובית הלל אומרים, הרי זה גראן. ומודים ברואה בהזה אחד עשר יום וטבלה לערב ושמשה, שעתה אין משכ卜 ומושב וחיבין בקרבו. טבלה ביום של אחריו ושמשה, הרי זו מרבות רעה, ומגען ובעילתן תלויים: